

«Όλα μπορεί να τα πει κανείς χωρατεύοντας» ακόμα και την 'Αλήθεια». S. FREUD

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 Μυτιλήνη 25 Οκτωβρίου 1940
 Περ. Β' - Χρον. 9η - 'Αρ. Φύλ. 580
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦ. ΙΑ
 'Αντικρυ στην 'Εθνική Τράπεζα.
 ΜΥΤΙΑΗΝΗ ΑΡ. ΤΗΛ. 4-75

ΛΕΣΒΙΑΚΗ «ΣΑΤΙΡΙΚΗ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ» ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Πλανερή χαρά

Τώρα πούνε στο τέλος τους τὰ έργα τὰ δημοτικά, καλὰ ἢ κακὰ—
 κι ἄφοβα περπατοῦμε στὰ σοκάκια μας τ' ἀκύμαντα βλέπουμε πόσο μάταια εἶταν τὰ έργα καὶ ἀσήμαντα καὶ πόσο πλανερὴ εἶταν ἡ χαρὰ μας.
 Θυμᾶστε; Λαχταρούσαμε νὰ περπατοῦμε σ' ὁλοίσιους δρόμους, δίχως νὰ κοιτοῦμε στὰ βάραιρα, μπροστὰ μας!
 Καί, τώρα πού βαδίζουμε ἀνεμπόδιστα σὲ λεωφόρους πιασσοστρωτές, κυλινδρωμένες, ὁμαλές, γιαλί, πού θὰ τις ζήλευαν καὶ ξένες πλούσιες χῶρες, καὶ πού μπροστὰ τους τύφλες νάχουν οἱ Μακρυγιαλοὶ, ἀμέριμοι καθῶς διαβαίνουμε ἀπ' τὴ μίαν ἄκρη στὴν ἄλλη, μᾶς τριβελίζουν χίλιες ἔγνοιες τὸ κεφάλι!

Ἐνῶ, πρὶν γίνουν ὅλα αὐτὰ τὰ έργα τὰ καλὰ, πού νοῦς καὶ πού καιρὸς γιὰ θλίψη ἢ σκέψη! Μὲ μάτια ἔπρεπε τέσσαρα καὶ τετρακόσια τὰ μυαλὰ νὰ περπατεῖ κανεὶς ἀνάμεσα στοὺς λάκκους καὶ στὰ λοφοβούνια, γιὰ νὰ τὰ ξεμπερδέψει, χωρὶς νὰ τσακιστεῖ καὶ νὰ βρεθεῖ στὸ Β. Ι. Ν., ὧσπου νὰ πείς «ἀμήν», ἢ νὰ χωθεῖ στὶς λάσπες ὡς τὰ μπούνια...

Οἱ δρόμοι οἱ ἴσοι, οἱ καθρεφτίσιοι κι ἀνάλογο ζητοῦνε περιβάλλον· Πάρκα, δειροστοιχίες, μαγαζιά, βιτρίνες— ὄχι σαμπουλχανάδες, τρύπες, μπαραγκοκαμπίνες— ἢ μᾶλλον γυναῖκες ὁμορφες, νὰ σοῦ τραβοῦν τὸ μάτι, εἰδᾶλλως σὲ πληγώνουν, ὅπως πᾶς, τῶν θλίψεων σου οἱ βᾶτοι.

Τούτων οὕτως, κυρ Δήμαρχε, στὸν τόπο μας ἐχόντων καὶ θηλικῶν, καλὰ ξαίρεις, ὠραίων μὴ ὑπαρχόντων, εἶνε σωστὸ νὰ λείψουν ἀπ' τοὺς δρόμους μας κ' οἱ λάκκοι, πού σὲ ξυπνοῦνε κάθε λίγο καὶ λιγάκι καὶ σὲ τραβοῦν ἀπ' τὴν ἀνία; ;...

Ἄν συμφωνεῖς κυρ Δήμαρχε, ἀπαλλάξου ἀπ' τὴ μανία τῶν πλατειῶν καὶ λεωφόρων τῶν ἀνευ λάκκων καὶ βαρβόρων.

Σφάλμα εἶνε ἡ ἀσφαλτόστρωση καὶ νὰ σοῦ πῶ γιατί: Εὐρύχωρος ἢ λεωφόρος πού τραβάει πρὸς τὴν Κακία, στενὸ καὶ δύσβατο, ἀπ' τὴν ἄλλη τὸ στρατὶ πού ὁδηγᾷ στὴν Ἀρετή.

Ἐπικινδύνως ζεῖν διδάσκουν τοῦ καιροῦ μας οἱ μεγάλοι. Ἄσε λοιπὸν τοὺς δρόμους μας στὸ μάβρο τους τὸ χάλι καὶ γιάτρεψε καμιά ἄλλη ἀνάγκη τοπικὴ ἐπίσης προαιώνια μὰ καὶ πιδ ἐπιτακτικὴ. Κάνε κανένα θέατρο, κάνε Βιβλιοθήκη, ἀφοῦ, ὅπως λέει ὁ Χρῦσανθος, βιάζονται μερικοὶ νὰ πᾶν στὸν ἄλλον κόσμον καὶ δὲν κάνουν διαθήκη, νὰ τὴς δωρήσουν νὰ βιβλία τους, ὅσο δὲ βλέπουν στέγη. Κάντην, νὰ πᾶει στὸ διάολο, νὰ μὴν ἔχει νὰ λέγει ὁ Βαρελτζίδης ὁ Στρατῆς, ὁ Σ. Βερβένης κι ὁ Σ. Σίβης πῶς εἰς τὸ νεῦμα κάποιου πού ἀντιδρᾷ τὴν κούτρα σκύβεις.

Τὰ καλντερίμια, Δήμαρχέ μου, ἀπίσσωτα ἄσε κ' ἔλα νὰ κάνουμε ἔργα ὠφέλιμα κ' αἰώνια, πού θάπρεπε νάχαν γενεὶ ἀπὸ χρόνια, γιὰ νὰ μὴ μοιάζει ἡ πόλη μας σὰ γάδαρος με σέλα.

Τριβουλέτος

Ἐγκυκλοπαιδικὰ μελέται

Περὶ Γκιργκιρίων

Τοῦ καθαροεποῦς συνεργάτου μας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Γ'.
 Ἦνυξ ἦνταν γλυκεία ὡσπερ ζάχαρ πεντηκοντάδραχος, κουφονότιον γὰρ ἐπεκράτη ἀπὸ τριημέρου καὶ σιγανεμιά, ὅταν τὸ γκιργκιρίον τοῦ εὐγενεστάτου Καπτὰν Ἰωάννου μᾶς ἐκάλεσε διὰ τὴν ἐφοδὸν κοινῶς βόλταν ἀνά τὰ ἀνοικτὰ τῆς Βατερειανῆς ἀγκάλης, ἔνθα αἱ λάμπα ἐφεγγον ἀπὸ τριῶρον σιγῶσαι.

— Διὰ νὰ μὴν ἀκούωνται μπουροῦδαι, εἶπεν ὁ Καπτὰν Ἰωάννης

δὲν ἔχει ὀψάρια, φαίνεται.
 Ἡμεῖς μὲ ἡμεγάλον σιωπῶντες ἐτυγχάνομεν, ἐφοβούμεθα γὰρ μήπως ὀψέποτε δένη πιάναν ὀψάρια μᾶς ἐξελάμβανον ὡς γουρσοῦζην. Οἱ ναυτικοὶ εἶνε πεπληρωμένοι προλήψεων ὡς γρατδία καὶ θέλουσιν προσοχὴν διὰ νὰ μὴ χαλάσει ἡ καρδία των.
 Σὲ κοματέλιον ἐφτάξαμεν τὴν πρώτην λάμπαν.

— Βλέπεις ψάρια;
 — Βλέπω φουσκάλες.

— Τί;
 — Σαβριδίσεις.
 — Πολλές;
 — Διακόσες ὀκάδες.
 — Καλὰ. Φώναξέ μας. Πάμε στὴν ἄλλη λάμπα, εἶπεν ὁ Καπτὰν Ἰωάννης.
 — Τί ἐσήμαινε ἡ περὶ ὀρωμένων φουσκάλων στιχουμυθία σας, ρώτσα.
 Καὶ ἔμαθον ταῦτα.
 Ὑπάρχουσι ὀψάρια τινα, ὡσπερ οἱ κολεοὶ κλπ. πού ξενερίζουσιν καὶ τὰ ὄρα μὲ τὰ μάτια του ὁ λαμπαδόρος, καρατάρων ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς κ' στὰ σίγουρα τὰς ὀκάδας των.

Πλὴν τὰ περισσότερα γένη τῶν ὀψαρίων, προστρέχοντα εἰς τὸ φῶς, δὲν ἀνιβαίνουσιν ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὰ βαθέα κάτωθεν ἀπὸ τὸ λούξιον, προδιδόμενα μόνον ἀπὸ τὰς φουσκάλιδας, ἄστινας ἀνεβάζουσιν ἀναπνέοντα. Φαίνεται ὅτι τὰ ὀψάρια διὰ τῶν σβαράχων των διαλύουσιν τὸ θαλασσινὸν ὕδωρ καὶ τὸ ἀναπνέουσιν ἀέρα γιρινέ. Ἀξιοπαρατήρητον τυγχάνει ὅτι οἱ λαμπαδόροι γνωρίζουσιν τὴν ὀψάρια ἐστὶ ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν φουσκάλιδων. Ὅσο πιδ μεγαλείτερον στόμα ἔχει τὸ ὀψάριον τόσο πιδ μεγαλύτερον μπουρπουλιθραν ποιεῖ.

Ἄλλ' ἰδοῦ ἡμεῖς παρὰ τὴν δευτέραν λάμπαν:
 — Βλέπεις ψάρια;
 — Βλέπω «φεγγάμενη».
 — Μεγάλῃ;
 — Καμιά τρακοσαριά.

— Κοντὰ θάμαστε, εἶπε πάλιν ὁ Καπτὰν Ἰωάννης καὶ φεύγοντας— ἔες νᾶνι ὀνομαστικὴ ἀπόλυτος;— μοὶ ἐξηγεῖ τὰ περὶ φεγγαμένης.

Ὅταν, λέγει, οἱ ἰχθεῖς κοινῶς ὀψάρια κοπαδιάσωσιν κάτωθεν τοῦ λουξίου καὶ ἀνέλθωσιν εἰς βάθος 3—4 ὄργων, κάμουσι— μίαν ἀσπρίλαν τὴν κοινῶς «φεγγάμενη». Ἐξ αὐτῆς ὁ λαμπαδόρος καρατάρει τὸ πλῆθος τοῦ κοπαδίου ἐκ δὲ τῶν φουσκάλιδων τὸ σόγιον τῶν ὀψαρίων, σάνκιμ σαβριδία εἶνε, σαρδέλλαι φιλάν φιστικ καὶ τὰ λοιπά.

Τὶ τὰ θέλει; Μάνας υἱοὶ εἰσὶν οἱ λαμπαδόροι περὶ τὰ τοιαῦτα!
 Ὁ τρίτος λαμπαδόρος μᾶς ἀνέφερε πούς ὄρα «φεγγαμένισα» ἤγουν μικρὸν κοπαδάκιον.

Ταῦτα πάντα ἐδείκνυον πούς θὰ πιάσουμι ὀψάρια ἀλλὰ κίμ μπιλιρ; Καμμίαν φορὰν ἔδισαι πού νομίζεις ὅτι τὰ ἔχεις σίγουρα ξεφεύγουσιν ἄγνωστον διατὶ καὶ σὲ ἀφίνουσι μὲ τὴν χαρὰν τῶν μπουρπουλιθρῶν μόνου. Εἶνε βλέψ τὰ ρέματα πού τὰ παρασύρουσιν, ἢ τὰ θηριόψαρα πού τὰ τσηγοῦσιν καὶ ἄλλα πολλὰ μυστηριώδη καὶ ἄγνωστα αἰτία.

Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐρασιτέχνης γκιργκιρολόγος)

ΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΤΕΦΤΕΡΙ

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενον)
1911 Δεκεμβρ. 10.— Διόρθωσα τὸ δοχεῖον τοῦ ἐλαίου μας (λιδικὸν) ἔκοψα καὶ εἰς 2 τὸν εἰρημένον γαζοτενεκὲν (δρα ἀνωτέρω 9 τρέχ.) διόρθωσα τὰ τισίχια μου. Γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς δουλειῆς — 30
Δεκ. 11.— Διόρθωσα τὸ μποτίνια μου λιγάκι (τὰ μαῦρα) Γρ. 1.—
Δεκ. 12.— Ἠγόρασα 3 συρταροκλειδαριές, χρησιμοποιούμενες (καὶ τὶς τρεῖς) μὲ δύο κλειδάκια ὧν ἐλάτερον κάνει καὶ γιὰ τὰς τρεῖς Γρ. 3:10.
Δεκ. 13.— Ἠγόρασα 12,5 δρᾶμ. τσαῖ γιὰ τὴ μητέρα μου. Γρ. 1.—
Δεκ. 14.— Ἠγόρασα μίαν κόσσαν διὰ τὸ καλοκαίριον διότι τῶν φρονιμῶν τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσονται μαγειρεύουν.

Δεκ. 15.— Κοτσάνι διὰ νὰ γραφοῦν αἱ ζυγισθεῖσαι ἐλαῖαι μου. Γρ. 1:20.

Δεκ. 16.— Εἰς ἓνα παιδί πού μετέφερον ἐκ τῆς μηχανῆς εἰς τὴν οἰκίαν μου 1 λαγίην λάδι μου (διὰ τὸ ταγίνι μας) ἔδωσα (πλὴν ἄρτου ὡσεὶ 100 δραμίων καὶ ἐλαιῶν ἄσπρων τσακιστῶν ὡσεὶ 100 δρᾶμ.) καὶ μίαν δεκάραν Γρ.—10.

Δεκ. 16.— Πλήρωσα τὴν ἀλεστικὴν τῶν 7½ ὀκιάδων ἐλαιῶν (ἐκ τῶν Σαμασιῶν καὶ Κουρδασιῶν προερχομένων κατὰ τὸ πλεῖστον) Γρ. 44:5.

Δεκ. 17.— Κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν λογαριασμῶν μου (πληρώνοντας τὴν ἀνωτέρω ἀλεστικὴν ἐξελχονπεντάρην νὰ δώσω καὶ ὁ Γραμματεὺς μὴ ἔχων τοιαύτην νὰ μοὶ δώσει ρέστα, ἔδωκα δεκάραν ὀλοκληρον καὶ ἔτσι... ἐξώδευσα... ἔτι Γρ.—5.

Δεκ. 18.— Ἐνα καλιβοκάρφι στὸν ὄνον μου (διὰ τὸ πέταλον τοῦ δεξιῦ ἐμπροσθίου ποδός του) Γρ.—5.

Δεκ. 19.— Καὶ ἕτερον καλιβοκάρφι (διὰ τὸν ἀριστερόν ὀπίσθιον πόδα τοῦ αὐτοῦ ὄνου) [ἀνακαλυφθὲν ὅτι λείπει ὑπὸ τοῦ ἀλμπάνη ἐξαιφνης]. Γρ.—5.

Δεκ. 20.— Ἐξέρασα τὸν ἐξ Ἀμπελικοῦ γινώριμόν μου μεπτῶτην Γ'εώργιον (κεράσαντά με κατὰ τὴν ἕκ τοῦ χωρίου του διέλευσίν μου προφρόνως) ἓνα ρακί. Γρ.—5.

Δεκ. 21.— Διὰ μίαν φρουκαλιάν Γρ.—25.

Δεκ. 22.— Στὸν, τῆ 16ῃ Δεκεμβρίου, μετενεχόντα, 27 λαγίγια ἐλαίου μου ἀπ' τὴ μηχανὴ στὸ μέρος πού τ' ἀπεθίκευσα (στὸ μαγαζὶ τοῦ γαμβροῦ μου) ἀχθοφόρον, πλήρωσα σήμερον Γρ. 1:20.

Δεκ. 23.— Δύο φυλλάδια σιγαροχάρτου τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κωνσταντινουπόλεως μὲ «ψαράκι» Γρ.—10.

(Ἀκολουθεῖ)

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
 ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΛΕΣΒΟΥ	ΔΡΑΧ.	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		150
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Λ. Άγγλιας	1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	ΔΡΑΧ.	3

Οι συνδρομές προπληρώνονται

Έκδοτης — Διευθυντής
 ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 Κατοικία : Βουναράκι

Τὸ νοικοκυριό σας

Κουζίνα

Τὰ λαχανάκια με κιγιά εἶνε τὸ φαγητὸ τῆς ἐποχῆς, πού τὸ ἀγαποῦνε ὅλοι οἱ λιχουδηδες οἱ ἄντρες. Μιά καλή Μυτιληνιά οἰκοδέσποινα πρέπει νὰ ξαίρει νὰ μαγειρεύει πρωτίστως καλὰ γιαπράκια καὶ λαχανάκια, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον κεφτέδες. Εἶνε τὰ προσφιλέστερα Λεσβιακὰ σκολιάτικα ἐδέσματα.

Τὰ λαχανάκια πετυχαίνουν πολὺ με καλὸ ρύζι πού νὰ μὴ λασπώνει.

Ὡς τέτιο σὰς συστήνομε τὸ σπασμένο πού πουλοῦνε στὰ μπακάλικα ἐν ἀφθονία. Τὸ πουλοῦνε μισοτίμῳ ὥσως ἐπειδὴ δὲν ξαίρουν τὴν ἀξία του. Τὸ σπασμένο ρύζι σὲ ἀπαλλάσσει ἀπ' τὸν μισὸν κόπο τοῦ μασήματος. Πλὴν τοῦ κόπου ἔχεις κέρδος καὶ τὴ φθορὰ τῶν δοντιῶν.

Γιὰ τοὺς Μυτιληνιοὺς πού ἀγαποῦνε τὴν οἰκονομία τὸ σπασμένο ρύζι πού συστήνομε στὶς νοικοκυρὲς εἶνε πολὺτιμο.

Ἡ Πολύξαιρη

Ἐκδόσεις

Γ. Καραμάνου «Κυνηγετικά πρωτεύει».

Ν. Βολογιάννη «Ὅταν τὰ πόδια εἶνε ζοῖα».

Τοτοῦ Λεοντῆ «Ὁ Ἠνωμένος τύπος».

Νικ. Πρίμπα «Πῶς ἔγινα πρεσβευτής».

Γρηγ. Καπανάκη «Περὶ κανονικοῦ μεγέθους τῆς ζαβαράνας».

Π. Βελόνη «Τὰ βίαια τῆς ἀπογραφῆς».

Ν. Παπιγιὸν «Τὸ στέκι μου».

Γ. Κεχαγιά «Ἡ κουκβάγια στὴν ταβέρνα».

Β. Καραγιάννη «Ἡ πιστὴ σύζυγος».

Πολ. Γαλάνη «Χειρόγραφο τοῦ 11ου αἰῶνος».

Ὀλγας Σακκαλῆ «Περὶ προφητειῶν».

Παν. Ἀμανιτῆ «30μηνος ἄδεια».

Ι. Φιλιππίδη «Ἀναγκαστικὴ ἀποστρατεία».

Ἐφης Βλάχου «Νοσταλγία».

Ἄγ. Καλάβριας «Κολωσορίσματα».

Βαγ. Πολυμιάδη «Προστασίες».

Ἄντ. Πετρονάκου «Ὁ ἦχος τῶν 3 τσουβαλιῶν καὶ τῆς μᾶς βαλίτσας τῶν δεμητίων».

Ἄλ. Ἀμπατζῆ «Πῶς ψήνεται ὁ καφέ».

Μιχ. Καραφύλλ. α «Τίνας Μπούλμπα ὁ νεότερος».

Σπύρου Ματαράγκα «Ἡ Χίνα».

== Η ΒΙΤΡΙΝΑ ΜΑΣ ==

ΜΑΤΟΥΓΙΑΛΙΑ τοῦ Ἀριστόβουλου Μουτάφη.

«ΑΡΙΣΤΟΝ». Τὰ γλυκὰ σας ἀπ' τοῦ Καμβουσελή.

ΦΙΛΙΠΣ. Τὰ τελειότερα ραδιόφωνα Στου κ. Ν Παρασκευαίδη καὶ Σια.

REAL Ἡ ἰδεώδης ὀδοντόκρεμα Πουλιέται σ' ὅλα τὰ καλὰ φαρμακεία.

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἡ στήλη τοῦ παιδιοῦ

Οἱ νάνοι

Τὴν ἄλλη μέρα παρακάλεσα τὸν Μπαμτὰ καὶ με πῆγε πάλι στὸ δάσος, στὸ σπιτάκι τῶν νάνων. Ἐκεῖ βρήκαμε καὶ τὸν κ. Λεφκία πού μιλοῦσε με τὴν Πεντάμορφη, ἔξω ἀπ' τὸ πανένιο σπιτάκι. Γύριζε στὸ κυνήγι καὶ δίψασε καὶ πῆγε στὴν Πεντάμορφη νὰ τοῦ δώσει νερό. Σ' ὄλους τοὺς διψασμένους κυνηγούς δίνει νερό ἡ Πεντάμορφη γιατί εἶνε πολὺ καλὴ, γιὰ τὸ καὶ τὴν ἀγαποῦνε καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ Νάνοι. Ὁ κ. Λεφκίας δὲν τὴ λέει Πεντάμορφη. Τὴ φωνάζει Ἀγάπη.

Μᾶς ἔδωσε καὶ μᾶς καραμέλες καὶ νερό καὶ μᾶς εἶπε πολλὰ ωραία πράματα γιὰ τοὺς Νάνους.

Νὰ δῆτε τί ωραία παιχνιδάκια πού κάνουνε οἱ Νάνοι γιὰ τὰ καλὰ παιδάκια! Εἶνε ἀπὸ κοχύλια, ἀπὸ ξύλο καὶ ἀπὸ ωραία χρωματιστὰ πετραδάκια τοῦ γυαλοῦ. Ἐχουνε καὶ δυὸ σπηλιές στὸ δάσος. Στὴ μιὰ οἱ βράχοι εἶνε σοκολάτες καὶ τὶς κόβουνε με τοὺς καζμάδες καὶ τὰ πριόνια. Στὴν ἄλλη σπάνουνε τὶς μεγάλες γλυκὲς πέτρες με τὸ βαριὸ καὶ τὶς κάνουνε καραμέλες. Ὅλα αὐτὰ τὰ δίνουνε στὰ καλὰ παιδάκια.

Ἐχουνε καὶ ἄλλες σπηλιές οἱ Νάνοι. Ἐχουνε μιὰ καὶ βγάζουνε χρυσάφι καὶ μιὰν ἄλλη πού βγάζει διαμαντόπετρες. Νὰ δῆτε κάτι παιχνιδάκια γιὰ τὴν πρωτοχρονια. Ὁλόχρυσά! Καὶ γὼ ἤθελα νὰ τὰ δῶ μὰ δὲν τοὺς εἶδα τοὺς Νάνους. Τάχουνε κλειδωμένα τὴν ἡμέρα. Τὸ βράδυ πού γυρίζουνε ἀπ' τὸ δάσος τὰ δείχνουνε ἅμα πᾶς. Ἐμένα ὅμως ἡ Μαμά δὲ μ' ἄφινε νὰ βγῶ τὴ νύχτα γιατί κάνει κρύο στὸ δάσος.

Σὰς φίλω
 Ρηνούλα

Τριβολικοί στοχασμοί

§ Ἡ γυναίκα ἀγαπᾷ πρῶτα τὸν ἑαυτὸ τῆς καὶ ὕστερα τὸν καθρέφτη, § Ἡ γυναίκα σκέφτεται με τὸ δικὸ τῆς τρόπο.

§ Τὴ λογικὴ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυναίκα τὴν ἀντικρῶζει σὰν κίβδηλο νόμισμα.

Λημνιά ζωὴ

Ἐπιγράμματα

Σὲ μιὰ σκληρόκαρδη..

Σ' ἔπλασε ὀμπραμτάκας σου με τέχνη.. (μεγάλῃ)

καὶ με χάρη περίσσια, μὰ πάλι, ἕνα σφάλμα ἔκανε, ἦτοι:

Τὴν καρδιά σου νὰ φτιάσῃ «γρανιτῆ»

Σὲ ὀδοντοῖατροῦ χορευταρᾶ

Θαυμάζω κι' ἀπορῶ

τὴ μεγάλη σου θυσία..

Ξοδιάζεις γιὰ χορὸ

τὴ φαϊὰ σου τὴν οὐσία.

Καὶ πετώντας τὶς μασσέλες

κι' ὀδοντάγρες σὲ μιὰν ἄκρα περιφέρεις μὲς' στὰ Ντάσιν

τὴν ἀθλία σου φαλάκρα!

Παράπονο Νομομηχανικοῦ

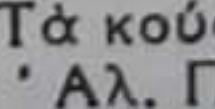
Γιὰ σένα, πάσχω κ' ὑποφέρω

Μὰ σὺ, στὰ γέλια σκάς—τὸ ξαίρω—

καὶ δὲ μ' ἀνταγαπᾶς—ὠϊμέ—

τ' ἔχεις καρδιά μπετὸν ἀρμέ..

Κάστρο Ἐλεσβίου

Τριβολ. Ἐγκυκλοπαιδεία

Σύκο.—Τέως εὐτελὲς προϊόν τῶν λεσβιακῶν βουνῶν καὶ κάμπων. Σήμερα πωλοῦνται 30 δραχμὲς ἡ ὀκά τὰ κανταρόσουκα. Γιατὸ ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις στὰ ἀπόσουκα.

Καρύδια.—Τὰ κούφια καρύδια 8χι τοῦ μακαρίτη Ἄλ. Πάλλη, πωλοῦνται 25 ἡ ὀκά. Τὰ στρυφνὰ 30 καὶ τὰ θάσα 40.

Ἐλιές.—Τὶς ἔφαγε ὁ δάκος.

Χινόπωρο

Τὶς χάρες τοῦ χινόπωρου σὲ πρόζα καὶ σὲ στίχους χίλιω λογιῶ τὶς εἶπανε τοῦ κόσμου οἱ ποιητές, μὰ τὸ κακό, πῶς ξέχασαν κι ἀλήθειες ἀρκετές, πού τὶς γροικᾶς σὰ βρῖσκεσαι στὰ πρόθυρα τοῦ ψύχους.

Μᾶς εἶπαν γιὰ τὰ φρούτα του, τὰ κάστανα, τὰ μήλα, γιὰ τὰ γλυκὰ γυρίσματα στὸ τζάκι τοῦ σπιτιοῦ, ποιητικὰ πῶς πέφτουνε τώρα στὴ γῆς τὰ φύλλα καὶ γιὰ ἄλλες ὀμορφότερες στιγμὲς τοῦ ραχατιοῦ.

Γιὰ τρύγους μᾶς μιλήσανε, γιὰ μούστους, γιὰ βαρέλια γιὰ συγκεντρώσεις, γιὰ ζοῦρ φῆξ στὰ σπιτία τῶν ἀστῶν γιὰ ντάνσιν πού συμφύρονται γριὲς με παιδαρέλια καὶ τσοῦπρες πού χορεύουνε με γέρους τὸν «κουλιτόν».

Μὰ δὲ μᾶς λὲν πῶς μετασύρονται τὰ κεραμίδια, γιὰ ροῦχα χειμωνιάτικα πού θένε τὰ παιδία, γιὰ τῆς κυρᾶς τὸ φόρεμα καὶ τᾶλλα μπεχλεμπῆδια ποιανοῦ θὰ στήσῃ ὁ σύζυγος σοφὴ τρικλοποδιά.

Δὲ μίλησαν γιὰ κάρβουνα γιὰ ξύλα γιὰ πυρῆνες, πῶς μπαίνουν στὰ σακούλια οἱ χειμωνιάτικες σοδιὲς πῶς βάζουνε στὸν τενεκὲ ντοματοβιταμίνες καὶ πῶς σκεπάζονται οἱ λοιπὲς λογῆς ἀναποδιὲς.

Μὰ τί τὰ θές, αὐτοὶ δὲ λὲν ποτέ τους τὴν ἀλήθεια με ἀγέρα φρέσκο πάντα ζοῦν καὶ λόγια ταιριαστὰ θαρροῦν πῶς εἶνε ἀκόμα στὰ παλιά τὰ παραμύθια πού βγαίναν με ἕνα μαγικὸ ραβδάκι τὰ λεφτά.

Καλὸ ναι τὸ χινόπωρο μὰ νὰ μὴν ἔχει κρύο, νᾶναι τὰ φρούτα μπόλικα στὴν πιάσσα καὶ φτηνά, νάχουμε σπιτί, κάρβουνα καὶ σόμπα στὸ γραφεῖο κι' ἀνοιχτοχέρης ὁ παρᾶς δεξὰ νὰ κυβερνᾷ.

Κ. ΔΕΙΛΙΝΟΣ

Μυτιληνέικες κουβέντες

Τὰ χαψέλια

Τοῦ κ. ΒΑΣ. ΑΠΟΙΚΟΥ

Κυρ «Τρίβουλα» ἀρχιψέφτ!

Λγιοβάσα τ' ἀστεῖα τ' μακαρίτ τ' Χαράλαμπου Ντουζένι, πούνταν συνάδριφους χῶρις τφέτσ τοί γέλασα μί ντ' γκαρδιάμ. Γιατί τούν ἤξιρα. Εἶχαμ γνουρστεῖ ἔδαφτου στὰ Βατιρά πού παγαίναμ στὰ παλιά τὰ ζαμάνια, μί τοῦ μακαρίτ τούν κυρ Θρασύβουλου.

Ἄλήθεια ὄμους ἦνταν πούλυ κουριόζους ἄθριπους, Θιὸς σχουρέστον. Ἄμα ἦσαν μαζίτ, ξέχανις ὅτ πληχτό τοί νάχις. Μί τὰ γκιβιζιλίκιατ σέκανι τοί γέλας εἶχις κέφ δέν εἶχις.

Μιά φουρά ἰμοῦμ ἀράξαμ στούν Ἄγιου Φκᾶ μί ντ γκαζουλίνα μας τοῦ «Λέουν» γιὰ νὰ ψαρέψουμ. Ἄλλά τοῦ δόλουμα πούχαμ παρμένου ἄμ τὰ Πλουμάρια, μπαγιάτιανι τοί δέν ἔκανι.

Πρέπ νάβρουμ ἄθριπου γὰ στείλουμ στοῦ χουριό, εἶπι ἡ κυρ Θρασύβουλου νὰ μᾶς φέρ δόλουμα.

Πᾶς τν ὦρα νὰ ἡ Χαράλαμπους μί τοῦ γάδαρουντ.

— Βρέ, καλῶς τοῦ Χαράλαμπου!

— Σᾶς εἶδα, λέγι, ἀπί καρσί, τσ ἦστα. Μπάτσι θέλιτι τίπουτα; Καλῶς οὔρισαιτ τσόλας.

— Καλῶς σ' ἦβραμ.

— Δέ μου λές, εἶπι ἡ Θρασύβουλου βρισκόντι τίπουτα ψαράκια στὸ χωριό;

— Τί ψαράκια;

— Νά, τίπουτα χαψέλια, σαρδινιούδισ ὅτ νάνι ἀνέουσα ἰγῶ.

— Καλαμαρέλια δέ θάν ἔχι ἄλλά ἀπ' τ' ἄλλα μπά βρισκόντιν.

Θέλιτι νὰ πᾶ νὰ σᾶς φέρον;

Τ' ἔδουσι ἕνα μτζιτ ἡ κυρ Θρα-

Λόγια Μεγάλων ἀνδρῶν

«Ἐχει ἡ Ἀποθήκη σας» Μὴ Φωκαεύς.

«Θὰ κάμω ἔλεγχον αὐστηρόν» Ι. Πεζώνης.

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐγ ὀνόματι Κυρίου» Σεραφεῖμ.

«Νάμουν πούλι νὰ πέταγα» Ζ. Ἐλευθεριάδης.

«Ὁ μερακλῆς ἄνθρωπος πρέπει νὰ μὴν ἔχει ἦπαρ» Θ. Δήμου.

«Καμαρότο! Δὲν ὑπάρχει καμιά ἔνεσις κατὰ τῆς ναυτίας;» Ν. Πρίμπα.

«Περμένω τὴν εἰσπραξὴ ἀπ' τὶς προεγγραφῆς γιὰ τὸ βιβλίό μου» Θ. Τέμπος.

«Κάθα πράμα, ἀγάπημ, θέλι τ' μαστουριάντ» Θ. Μιριντζός.

«Θὰ κάνουμε παπί;» Σ. Βαρελτζιδης.

«Φεύγω καὶ σ' ἀφίνω ὑγεία» Στ Μακρυγιάννης.

«Τί θὰ μᾶς φέρς πάλι;» Γ. Ἀντωνιάδης.

«Οἱ ἠλεκτρικὲς σόμπες ὅταν εἶνε δύο ζεσταίνουν πολὺ» Ἐλ. Βολογιάννη.

«Ἀπ' τὸν καιρὸ πού ἔφυγε ὁ Χρηστος ὅλα μας τὰ ρολόγια ξεκούρδιστα εἶνε» Β. Βαθρακούλη.

«Θὰ γράψω νάρθει ἡ Μαμάμ» Γιάν. Παπαδάκης.

«Ζήτω οἱ ἀθροίσεις» Δημ. Σκληπάρης.

«Ἐδῶ θὰ πιόμμε καφέ» Τζανῆς Σιφναῖος.

«Τὸν Ταῦρον ἐκ τῶν κεράτων» Χρῶς. Μολίνος.

«Σὰ δὲν ἀκούσω τὴν τελευταία ἐκπνοή (=ἐκπομπή) τοῦ ράδιο δὲν κοιμόμαι» Ἄργ. Μπέμπης.

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Λεσβιακά διηγήματα

(Αγισιώτικο)

Φάνι; Έν ιφανι

Σαν εγίς πόρις, πα ρι (1) χτένια τσι ποιρουκουκου (2) αφλουγας. Για (3) τσι Κλις (4), οπ ρτέγκντου, μι τ' αλισβιρίσα τάχι. Οπ ακούμπα (5) τα γρόσαντ μαγκόναν τσι καζάντζι κρούσμου (6), αμόλουγα (7) τσι καρέζ'α (8) πόν (9) ιζβούσαν μι τα χρόνια. Ουλι 'πουμέσα π' τα δοντζια τουν χιριτούσαν, οσ τς ίχι ζντ ζιργίνα (10) τσι γι απουδελιπ κánaσιντ κουλιουραδάτις (11) μιτάνις, όστα να τουν βάλιν ρτου τρβαλι (12).

Κάθντου πλια ρτου γκαφινε τσι ραν ιτέργιαζι να φέριν κουβέντα ιβριστι αραλιτς να πι τσι φτος.

Χάσι κόζμους του ιχιμπαρ (13) ρτς ιβιργέτις. Κανις εν εχι πρτουσινι μιδι ρτς αλαπάντις (14). Γέμισι κόζμους μπαντακσιόις.

Έδγες κακουπίρι τσι κουμπόδις (15) ντ γκισεντ. Δεν έδνι μιδι τς αμαρτίγιςιντ ρι κανίναν.

Αμ έλα πάλι πούθιλι να τς ανιπικα (16) τσι γλέντιαζι (17) π' τα κέρδιτα πόχιν τα νταλαβέργια! Μερ του χουργιο δεν ίχι καμνια δλια τς απαλαγις (18) πιτς τσι νάχι, ίχιντζ κουσνιζμενι μι του πρλο (19). Ψέφτις, μικαντέμις (20).

Κάπουτις τουν γκαπουτεξιφάνι τσι ρτου χουργιο ένας καπτάνιους 'πι τι Χιο. 'Ιρτι ρτς Μιχαλόχαρ πούχι τάμα ραν ιριζιγάρσι (21) ρ' ένα ντακσιό τσι κόντιπι να πνιγι. Του καγιτς παγι ρτου μπάτου, τσι φτος μι τς ζ'νιρόφιντ ιβγαν κουλιμπόντας ρτου Πλουμαρ.

'Ιφιρι μνια λαμπάδα ίσαμ του μπόγιντ, τσι δόξαζι: τουν Ουθγιου που γλίτουσι.

— Εμ του καγιτς: ρότ'ςι Κλις. — 'Ιντα καίκι μπάρμπα λερ, νάνε καλα ο καπετάνιους κι απε καίκια βγάζουνε ι ταρσανάδες».

Ουλι νίχτα γδιγιόντου καπτάνιους ρτου γΚλι τα κέρδιτα τς θάλαρας, τσι φτος πόν ίδι (22) μιδι ρτου νίπνουντ έγιτγιου πράμα λαχτάρξι να πις νταλαβερ μι τουν γκαπτάνιου.

'Ιχιντουν ιμραφιρ τσι ρι τρις μέρις πίτσι ντουν κδουνι (23). Πί-

Του κ. Στρ. Αναστασέλη

γαν μαζ'ι ρτου Πλουμαρ τσι παρατζίλαν ρτου νταρσανα ένα γκαγιτς.

Κλις ίβαλι τς παράδις τσι καπταν Αντονις τι γνους. Αρματόζασίντου τσι τσίνζαν μνιαν αβγι π' του Πλουμαρ να παν ρτι Χιο. 'Όστα να παν ξέρασι να ξιραγις Κλις γινι τ' θανατγιου.

— Οχ Παναγιούδαμ τν ανιτσιφαλάδα (24) π' πικά! Τάχτις, ξουνοτάχτις τσακ που πάτ'ςι σιργια. Π' έγιτςι δεν απουφάγιζι να ξουνομπαρακαρ τσι παγι μι του καγιτς καπτάνιους ρτν Ανατουλι. Απάντιχι πλια Κλις ναρτ του καγιτς. Πέρασι ένας μίνας, πιρνονυ δγιου, εκσ, χρόνους, τίπουτα.

— 'Ιντα χαμπάρια, Μιστόκλι, δέ φάνικεν το ξιλο;

— Οχι, γεμ έν ιφανι.

Τσι νταλντίζαν τα μιγαλαντ ραν ιφέραν του χαμπαρ πουρς βούλιζι του καγιτς.

Φέραντουν του γΚλι ρτου χουργιο παλαβον, ραραντίζασίντουν ρτς χάριντζ αμ φτος έν ίχι φρασ (25) πλια.— Φανι; Έν ιφανι. Φανι; Έν ιφανι.

'Εδγες μουρμούρξι ουλι μέρα ρα δικουχτου (26). 'Εδγες ξιδτσιουθίκαν (27) γι ουχτριντ τσι λέγαν του ριτο.— «Τα μικρα δεν ίθιλις, τα μιγάλα γίριβγις».

Κοπς

Γλωσσάρι. 1. Πάνα σέ. 2. 'Αντιφάρμακο για τις ψειρες. 3. 'Ετσι καί. 4. Το χαϊδευτικό των Θεμιστοκλής. 'Ηρακλής κλπ. 5. 'Όπου τα τοποθετούσε. 6. Πονοκέφαλο. 7. Χρωστικά όμόλογα. 8. Μίσση. 9. Που δεν. 10. Στά δικαστήρια, τους βίαζε. 11. 'Εδαφιαίς. 12. Να τους δανείσει. 13. Σεβασμό, εκτίμηση, εύγνωμοσύνη. 14. Στά άποχωρητήρια. 15. 'Εδесе κόμπο. 16. Να αυξήσει τα κεφάλαιά του. 17. Γλεχότανε. 18. Της προκοπής. 19. Το ψιλό (το κόσκινο). 20. Μπαγαμπόντες. 21. Κινδύνεψε. 22. Που δεν είδε. 23. Τόν έκρουσε, τόν κατάφερε. 24. 'Ανοησία, 25. Δεν λογικευότανε πιά. 26. Σά δεκοχτούρα. 27. 'Εκδικηθήκανε.

— 'Αμ τί; Οι παράδις πού μι δώκατι ηνταν για παστά: Δέκα γρόσα τά χαψά τσί δέκα για τουν κόπουμ. Τά φρέσκα κάνιν κατό παράδις τς ουλλους η κόσμους.

— Πούς σ' είπαμι πούς τά θέλουμι για δόλουμα!

— Του ίδιου είνι τζάτουμ. Τσί φρέσκα τσί παστά νά βάλιτι πούς δεν είνι για νά πιάσιτι μήδι λέπ!

'Η κυρ Θρασύβουλους γέλαοι μι ντ γαρδιάτ, τούν χάρσι τά χαψέλια τσί τούν έδουοι άκόμα ένα κάρτου για τούν κόπουτ.

Χέρειν Βασίλζς Αποίκους

ΠΡΟΛΟΥΝΤΑΙ 20 τόμοι του περιοδικού «Η Διάπλασις των Παίδων». Πληροφορία εις τα Γραφεία «Τριβόλου».

ΣΜΥΡΝΕΪΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ύμνος τση Μυτιληνιας

Του πατεσιέρη συνεργάτη μας κ. ΝΤΑΗ — ΠΑΝΑΗ

Τό λεπόν, μωρέ κύριε Στράτο μου, έψες ήπηρα ένα γραμματάκι μυρουδάτο άπό μι άναγνώστρα μάς που με παρακαλάει να γράψω ένα τραβούδι, για τσι όμορφι-

ές και τα κάλλητα τση Μυτιληνιας. Μ' όλο που, καλά τó ξαίρεις, έγω δεν την έχιμάω την ποιηση, για χατήρι τση κοπεγιας όμως που μου ήγραψε ήκατσα κ' ήκανα τον ύμνονε τω θελγήτρωνε τση Μυτιληνιας. 'Ακουτόνε τó λεπόν.

«Η Μυτιληνια στο γάρμπο ξεπερνάει και τη Γκάρμπο. Είνε στρομπουλή σαν κιούπι κ' ύφο μάν πήχη και ρούπι. 'Εχει κεραλή καρπούζι και τó μέτωπό τση όβουζι. Τση Μυτιληνιας τó μάτι τó ζηλέβανε κ' οι γάτοι. Τση Μυτιληνιας τó φρούδι σπάνει κι άτσαλοτσιμπίδι Τση Μυτιληνιας ή μήτη είνε σαν ουά κομήτη. Τση Μυτιληνιας τά χείγια τó πηγούνι τάχει άντήγια. Τση Μυτιληνιας τó σόμα έχει μπρός και πίσω δόμα. Τση Μυτιληνιας ή μέση είνε τού κορμιού τση ή μέση. Τση Μυτιληνιας τó χέρι λιγερό σαν τó μαδέρι. Και τó χνούδι τού πετσιούτση καστορένιο είνε παπούτσι. Τση Μυτιληνιας τó πίσω τών μπουτιώνε τση είνε γεϊσο. Του μπουτιού τση τó καλούπι έχει ζαμπονιού σουλουπι. Τση Μυτιληνιας τó γόνυ σά ροζιάρικο κυδώνι. Τση γαμπίτσας τση τó στράβο και στραβόνε κάνει σκλάβο Και τó ποδαστράγαλό τση τση βουβάλας μοιάζει κίτσι».

'Εννοεις κυρ Στράτο μου, πώς τσι πειράζω τσι Μυτιληνιας. Μήγαρις μορχεις να γράψεις τέδια πράματα άμα είνε αλήθεια! Μούδε για άστείο δεν επιτρέπεται να τηνε πεις την άσκημη γυναίκα άσκημη. 'Η κάθε μι άχει τόν καθρέφτη τση που τση λέει την αλήθεια τού γούστου τση.

'Εμένανε και σένανε δέ μάς πέφτει λόγος.

'Εδω που τα λέμε διως ή Μυτιληνια είνε άδικημένη άπό τη φύση. 'Εχει και όμορφες δέ λέω, μ' οι πιότερες είνε να τσι βλέπεις και να γυρνάς άπό την άλληνα. Μ' αυτό μεταξύ μας μην π'α και τ' άκούσουνε και τραβάω τα μαγια μου.

Παναής Βαλάκης

Λεσβιακές ανταποκρίσεις

Γιου Μπότς στου Ντινι

Εν έμπεδων 15 Οκτωμβριου 1940

Πολι αγαπιτε μου φιλε Τινι

Προτων ερχομε να εροτισο πιρι το εσιον τις καλις σου εγίας με δέφταιρον αν εροτατε κε περι εμε καλος υγιενομε. Μάθε αγαπιτε μη φιλε Τινι οτι ιμε ις το νοσοκομην βιρέος ασθениς κε απο τις ανεσις επρισιτικη η γαργαλίδα μου οπου ι γιατρι δεν το πιστεβουν κε λεγουν πως το κανο ψεματα. Να βαλις τον παπα τον Κανιμα να κανι μνια παράκλισι σι χαρι της κε οταν ελθο θα πλιροσο τó αποδοκοπι του. Σο γραφτο τραγούδια να ξεχάνο το μεράκι μου.

* * * «'Ιβγαλα, Τινι, πλια του βρατσιμ τσι φόριςα κιλότα. Ατουχουρίζκα π' τν αγαπτσιμ τσ' έπαθα τ' ανιρόττα (1) Γι απουχουρζμος ξερς ίνι ζορ τσι ζουντανι καμάδα. Σα μι βουλέσαν ρτου παμπορ ίριτμ ρα μεταλαζάδα Τσι νιόσα πλια μες τ' ξινιτγια ρτα έμπιδα φαντάρους. Εχι έδγιου 'πι παντου πιδγια τσι πρότους ίνι ι γκμπάρους. Πριν να ζαμπνέψου (2) ρ' εν' αλανι (3) ρλζτιρνονουμ (4) μπρος τσι πίςου έγιτςι, μου βλέπου του γκαστανι τσι κόντιπ' α πουχπίςου (5). Φτος ρα μ' ίδι, τ' αφργιαντ καρονι χλιουμίντρεϊ τσαμπαλάντις (6) τσ' έρζι 'που πάνουνε του κανονι ρτιν γι, π' του πηρτσάλαντις. Τσ' έρχιτ' απάνουμ ραν αρνι θμίθτσι, βλεπς, τς ραχάτγιαντ φουρούμι (7) τσι του ζο πουνι αφου τρέχαν τα μάτγιαντ. Βάλαμι τς μούρις μας κουντα τσι πγιάσαμι τα χάδγια γο να τουν φλο, φτος νχ ζιγκνι τ — ξερς ποχι πουλα ρουβάδγια (8) Σαμπ ανταμον δγιο φιλι παλι τσι λέγιν τούτα τσίνα έδγες τσι μις όρα καλι... αμ' ίρτι ένας ρα ρφίνα τσι χόρρι μι 'πι του γκαστανι του μλαρς του κιγίματλιδκου.

Τσι π' έγιουτι δεν ίδα για τσ' α δουμ' ος πότι ακόμα μ' όχου 'πνιμπάνταμ ντ μπαργουρ (για μνιαν όμουρφ νουσουκόμα.

Μι χουλιουσκάγις, θγιος, σι ρε Τινι τσι δίνουσ τα προυφόνια Καρσάνις έδγιου τρο κθαρ τσι πινι τσι σκονι κουτζα κανόνια».

* * * Δόσε τα δέοντα στη Θουδόρα κε οσι εροτουν δια με.

ό Ιδιος Μπότς Αχ Βαχ

Γλωσσάρι. 1. Μην τά ρωτά; τί έπαθα. 2. 'Αρωστήσω. 3. Γήτεδο. 4. 'Εκανα περιπάτο, σουλατσάρζια. 5. Τρομάξω. 6. 'Αντιστάθηκε. άγγριψε. 6. 'Ως φαίνεται. 7. 'Ελαττώματα.

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

Τὰ κτίρια

Ο απογραφέας ρωτάει μιὰ Νιοχωρίτισσα.

— Πόσα κτίρια έχει η οικοδομή, Θειά;

— Τι κτίρια, γιέμ;

— Νά, έχει άλλα σπίτια ή μόνο τούτο είνε;

— Ω Παναγιάμ! Αντύχημ στου βνὸ εἴμισιν. Έχι. Αμ τί; Δέν έχι;

— Λέγε λοιπόν.

— Αμ τή μιὰ μιριά είνι τς Κυρὰ Λένις, αμ τν ἄλλη τ' Κυρ Γιουργή, τσί στ μπίσου τν ἄβλή τς Μαρίνας τς χουντρῆς.

— Μπράβο. Νά τὰ χαίρεσαι, Θείτσα.

— Ίγώ; Έμ τί έχου νά πάρου νά δόσου ἰγώ; Νά τὰ χιρόντιν τσεῖνι π' τᾶνιν.

— Ποιοί;

— Οἱ γιτόνιςις.

Πατώματα καὶ στέγη

Σ' ἓνα ἡμιτελειωμένο σπίτι τοῦ Βουναριοῦ.

— Πῶς στηρίζονται τὰ πατώματα, Κυρὰ Ρατώ;

— Έλα νά δεις, Κύριε!

Καὶ ὀδηγεῖ τὸν ἀπογραφέα στὸ ὑπόγειο.

— Νά, γιὰ δέ! Ἡθιλι νά πὲς νά μᾶς πλακῶς τοῖ βάλαιμι τούτην; τ γκάσα τσί τ' σκάφ γιὰ μπρουσουρινά τοῖ δέν έχου τώρα νά πλύνου. Πέτου στου Δήμαρχου, Κύριε νά μᾶς βουηθήσ.

Στὸ ἴδιο σπίτι.

— Πῶς καλύπτεται ἡ στέγη;

— Ἡ στοιπαστή; Νά, γιὰ δέ!

Μι τὰ παλιουσάνιδα τοῖ μι τὸν Οὐρανό. Εἶχι καμπόσα τσιραμίδια, αμ τὰ πῆρι ἡ Νουτιά, κακοχρουνάχι.

Γράψιτί μι ἄντρα

— Πῶς σὲ λένε, Θειά;

— Ρήνι.

— Θυλικιά, εἶσαι βέβαια.

— Κέφια ἔχιτι.

— Σοβαρὰ σὲ ρωτοῦμε.

— Έ γραψιτί μι ἄντρα τσι βάλαιμι τὸν ἄντραμ θυλικόν, σάν τοῦ παραδέχιτι.

Ἄπ τὸ σεισμὸ

— Πότε γεννήθηκες, Κυροῦλα μου;

— Στὸν μιγάλου τοῦ σεισμὸ, γιέμ, ἡμῖνταν ἰφτὰ χρουνῶ.

Ο ἀπογραφέας, ὄντας ξένος, ζύνει τὸ κεφάλι του.

— Πότε ἔγινε ὁ μεγάλος σεισμός;

— Νά τότε σου π' χάλασι ἡ Μυτιλήνη. Πότι!

— Δέν ξαίρω πότε.

— Έμ τί γραμματικὸς εἶσι;

Ψυχικὸ δὰ κάνις!

— Τὸ παιδι πὸν βυζαίνεις εἶνε βαφτισμένο.

— Όχι ἀκόμα.

— Όστε δέν εἶνε χριστιανός.

— Γιάξι τί λέγι; Κοτιανέλι εἶ-

ΑΓΡΙΟ ΠΡΟΓΚΡΟΜ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΑΤΩΝ

Οἱ ἀναγνώστες πὸν περνοῦν τὰ ἀπογεύματα ἀπ' τὸ σταθμὸ τῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων τῆς ὑπαίθρου, ἂν εἶναι παρατηρητικοὶ θὰ πρέπει νάχουν δεῖ πλῆθος καλάθια μικρὰ καὶ μεγάλα δεμένα μὲ πανὶ ἀπὸ πάνου, καὶ τοποθετημένα στὶς γκαλαρίες ἢ στὸ ἔσωτερικὸ τῶν λεωφορείων. Καὶ θὰ πρέπει νάχουν σκεφθεῖ. Τί μπορεῖ νάχουν μέσα τόσα καλάθια! Τί εἶδους φροῦτα ἢ πεσκέσια μπορεῖ νά στέλνουν οἱ πρωτευουσιᾶνοι στοὺς φίλους καὶ γνωστούς τῶν τῆς ὑπαίθρου; Γιατί τὰ καλάθια εἶνε σκεπασμένα ὅπως ἀκριβῶς ὅταν ἔρχονται ἀπ' τὰ χωριά, γεμάτα κυδῶνια, ρόδια, σύκα, καρῦδια κλπ. καὶ παίρνουν τὸ δρόμο πρὸς τὰ σπίτια τῶν δικηγόρων καὶ διαφόρων ἄλλων προνομιούχων ἀφεντικῶν.

Έ, λοιπόν, τί νομίζετε πῶς περιέχουν τὰ καλάθια αὐτὰ; Γάτες! Γάτες μεγάλες καὶ μικρές, ἄμορφες καὶ ἄσκημες, ἀρσενικὲς καὶ θηλικές, ψωριάρες καὶ φουντωτές.

Καὶ ποῦ πᾶνε;

Σὲ ἀναζήτηση τύχης καὶ στέγης καὶ ἐπιουσίου ἀνὰ τοὺς ἐλαιῶνες καὶ τὰ τσαμλίκια.

Όταν τὰ αὐτοκίνητα βγοῦν ἔξω

ἀπ' τὰ σύνορα τῆς Ἐπαρχίας μας οἱ εἰσπράχτορες, πὸν ἔχουν πάρει τὸ φιλοδώρημά τους, θὰ ξεσκεπάσουν τὰ καλάθια καὶ θὰ τ' ἀδιάσουν στὸν ἀέρα.

Όπως καταλαβαίνουν οἱ ἀναγνώστες μας πρόκειται γιὰ ἄγριο προγκρόμ κατὰ τῶν γατῶν. Τὰ ψωμιά λιγότεψαν. Ἡ ζωὴ στένεψε. Ὁ πόλεμος μᾶς φῶβερῖζει μὲ τὸ ἄγνωστο μέλλον. Πρέπει νά κάνουμε οἰκονομία καὶ τὰ ψιχουλα, συμβουλεύει ἀπ' τὸ ραδιόφωνο ὁ κ. Τσελεμεντές. Κατ' ἀνάγκη οἱ γάτες εἶνε περιττὸ στολίδι τῶν σπιτιῶν. Ὅσα εἶχαν ἀπὸ δυὸ κι' ἀπὸ τρεῖς μόνουν μὲ μία. Κι ὅσα εἶχανε μία τῆ στέρνουν κι αὐτὴ ἔξορία, νά ζήσει κατὰ φύσιν.

Όσο γιὰ τὰ ποντίκια ἄς μὴν ἀνησυχῶν οἱ καλὲς μας γάτες. Στὰ τελευταῖα μπορούμε νά ἀναλάβουμε καὶ οἱ ἴδιοι τὴν ἐξόντωσή τους, κατὰ τὶς μακρὲς χειμωνιάτικες νύχτες τῆς ἀκρεωφαγίας.

Στὸ μεταξὺ τὰ δάση μας θὰ γεμίσουν ἀπὸ ἀγριογάτες ἐκλεκτῆς ράτσας, πὸν θὰ καλοτρέφονται μὲ φίδια καὶ πουλιὰ καὶ θὰ πλουτίσουν τὰ θηράματα τοῦ νησιοῦ μας.

Μὲ τὸ καλὸ 3

Κομπὸ καὶ πλουμιστὸ τὸ νέο ἐκκλησάκι τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, εἶνε κιόλας ἔτοιμο, μὲ τὴν ἐπιγραφή τῶν μεγάλων ἔργων: «Ἐπὶ Μητροπολίτου Ἰακώβου».

Ποιὸς ξαίρει τί θὰ λένε ὕστερα ἀπὸ κανένα δυὸ χιλιετηρίδες οἱ ἀπόγονοί μας, πὸν θὰ βρίσκουν αὐτὲς τὶς ἐπιγραφὰς σὲ κάθε μεγάλο καὶ μικρὸ μνημεῖο τῆς πόλεως!

Μὲ τὸ δίκιο τους οἱ ἀρχαιολόγοι θὰ πιστεύουν πῶς ἡ ἀρχαία Μυτιλήνη δὲ θάχε κανένα ἀρχαιολογικὸ ἐνδιαφέρον, ἂν ἡ Θεῖα πρόνοια δέν τῆς ἔστερνε ἓνα Μητροπολίτη Ἰακώβου.

Όπως δὴποτε, μιὰ πῶνε ἔτοιμο τὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἁ. Εἰρήνης ἄς εὐχηθοῦμε νά κλείσει κι' ἡ Εἰρήνη μὲ τὸ καλὸ γιὰ νά κάνουμε ἐκεῖ τὴ μεγάλη Δοξολογία.

Ἡ Μυτιλήνη διασκεδάζει

Αὐτὴ τὴν ἀπατηλὴ ἐντύπωση δίνουν τὰ κέντρα μας τὰ βράδνα. Ἄνάβουν καὶ καίονται. Ἄλλὰ γιὰ μιὰ, τὸ πολὺ μιὰμιση, ὥρα.

Έξαφνα στὶς 8 τὰ πάντα ἐρημώνονται, κέντρα καὶ δρόμοι.

Ἄπόλυτη σιωπὴ βασιλεύει παντοῦ.

Καὶ μόνο στοὺς στρατῶνες ἀκούονται ἀκόμα οἱ σάλπιγγες πὸν διέκοψαν πάνω στὴ βράση του τὸ γλέντι τῆς εὐτυχισμένης πόλεως.

νι τοῦ μουρέλιμ.

— Ἄφοῦ, λές, εἶνε ἀβάφτιστό!

— Έ, τί κάνι; Τουρκέλι εἶνε μαθέ; Θὰ τοῦ βαφτίσουμε τοῦ μουρόμα; δὲ θὰ τοῦ σουνιτέψουμι. Μόνι δέν ἔχουμι γκαπάρου τσί γιαντιό. Γένισι νουνός; Θὰ κάνις ἓνα ψυχικό..

Τὸ πρωτοβρόχι 4

Φρόνιμα καὶ σοβαρὰ ἦρτε φέτος τὸ πρωτοβρόχι. Δίχως γελᾶσματι, χωρὶς μετανοιώματα.

Γύρισε νοτιά, κι αὐτὴ σοβαρὴ κι ἀξιόπρεπη, καὶ δίχως φούριες, παρὰ τὴ συνήθεια τῆς, μάβρισε ὁ Οὐρανός, τὸ συλλογίστηκε λιγάκι, ἄρχισε τὴν ψιλὴ βροχοῦλα ὥσπου νά μαζωχτεῖ ὁ κοσμάκης σπῖτια του τὸ βράδυ γιὰ νά μὴν τὸν βρέξει, κ' ὕστερᾶ ἀνοῖξε τοὺς καταράχτες του, μὲ εἰλικρίνεια, μὲ ὀνοιχοχεριά κι ὄχι μὲ Μυτιληνέικη τσιγκουνιά, καὶ μᾶς σόδιασε 2 Ἴντσες νερό.

Οἱ δακόπληχτοι καὶ διψασμένοι ἐλαιῶνες δροισιτήκανε καὶ τὰ χωράφια ἦρτανε στὸ τάβι τους.

Χαρούμενοι οἱ ζεβγάδες ξεκερμάζουν τὶς βουκέτρες τους κ' οἱ σποριάδες ἐτοιμάζουνε τὸ σπόρο πὸν θὰ γονιμοποιήσει τὰ σπλάχνα τῆς ζεῖδωρης Ἄρουρας.

Οἱ σαλιάκοι

Μὲ κάθε πρωτοβρόχι οἱ σαλιάκοι ἐμφανίζονται στὴν ἀγορὰ, γιὰ νά ἀντικαταστήσουνε, τὸ κατὰ δύναμιν, τὸ λαγὸ σπιτάδο, πὸν λείπει ἀπ' τὶς κουζίνες.

Φέτος δὲ φανήκανε. Γιατί ἄραγε; Βιερεθῆκανε μήπως νά περιμένουνε τὸ πρωτοβρόχι πὸν ἀργοῦσε καὶ κάνανε τοὺς γάμους τῶν μὲς τῆ γῆ; Ἡ μήπως σιχαθῆκανε τὰ ἐγκόσμια κι ἀποφασίσανε νά μὴ βγοῦνε στὸν ἐπάνω κόσμο, πρὶν λογικευθοῦμε οἱ ἄνθρωποι καὶ εἰρηνέψουμε; ...

ΔΗΛΩΣΗ

Ὁ «Τρίβολος» γιὰ νά μὴ χалаίει καρδιὲς φίλων δέχεται χакωνικὲς ρεκλαμίτσες μὲ 3 δραχμὲς τὴν ἀράδα.

Οἱ μόνοι μὴ «μὴ ἐορτάζοντες»

Προχτὲς ἐώρταζαν τὴν ὀνομαστικὴ τους ἐπέτειο οἱ Ἰακώβοί μας μεγάλοι καὶ μικροί.

Ὁ «Τρίβολος» τοὺς εὐχεται μακροήμερευση γιὰ νά ὑπάρχει καὶ μιὰ γιορτὴ πὸν οἱ ἐορτάζοντες δὲ θὰ μᾶς θυμίζουν τὴ γιορτὴ τους ὡς μὴ ἐορτάζοντες.

Χρόνια πολλὰ

Αὔριο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐορτάζει ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης κ. Δημήτριος Σουρλάγκας.

Εἶνε ἡ πρώτη του ἐπέτειος πὸν τὴν γιορτάζει ὡς ἐπίσημος.

Ὁ κ. Δήμαρχος θὰ δεχθεῖ εὐχὲς σὲ διάφορα μέρη καὶ κατὰ διὰφόρους ὥρας τῆς ἡμέρας. Τοὺς ἐπίσημους στὸ σπίτι του. Τοὺς δημότες στὸ Δημαρχεῖο. Τοὺς θεατροφίλους στὸ φουαγὲ τοῦ νέου Δημοτικοῦ μᾶς Θεάτρου καὶ τέλος τοὺς διανοουμένους καὶ φίλους τῶν γραμμάτων στὸ Μέγαρο τῆς Δημοτικῆς μᾶς Βιβλιοθήκης.

Ὁ Ένας!

Ὁ φίλος ζωγράφος κ. Ὁρέστης Κανέλης, ἐξεπλάγη σφόδρα σάν εἶδε νά τοῦ φορτώνομε στον προηγούμενο «Τρίβολο» τὴν πατρότητα ἑνὸς ἄρθρου, πὸν δημοσιεύτηκε στὴν «Πρωινή» μὲ τὴν ὑπογραφή Ο. Κ., γιὰ τὴ Δημοτικὴ μᾶς Βιβλιοθήκη. «Δέν ἀσχολήθηκα, οὔτε πρόκειται νά ἀσχοληθῶ ποτέ, μὲ τὴ Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη» γράφει.

Μὰ τότε, μένει μόνος του ὁ συνάδερφος κ. Βαρελτζίδης μὲ τοὺς πνευματικούς του ἀδελφοὺς Σ. Σίβην καὶ Σ. Βερβένην, πὸν νοιάζονται γιὰ τὴ Βιβλιοθήκη. Ἄξίζει τάχα τὸν κόπο γιὰ τὶς πνευματικὲς λύξες ἑνὸς ἀνθρώπου νά στεναχωριέται ὀλόκληρο Δημοτικὸ Συμβούλιο; Τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς δίκιο ἔχει ὁ κ. Ζαφείρης ὅταν τοῦ λέγει: «Ἄς διάβαζες στὰ ζαμάνια σου νά μὴν ἔχεις τώρα ἀνάγκη ἀπὸ... διάβασμα».

Κυνηγετικὲς φυσιογνωμίες

(Σκίτσο τοῦ κ. Θ. Τυραδέλλη Λινόλεουμ κ. Γ. Μαλακοῦ)

Ὁ κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος μὲ τὰ τὸν ἀστοχὸν πυροβολισμόν.